

Sodišče se poziva k razlagi navedenih členov 17 in 19 Direktive Sveta 86/653/EGS z dne 18. decembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic o samozaposlenih trgovskih zastopnikih.“

(¹) UL L 382, 31.12.1986, str. 17.

**Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa
Gerechtshof Arnhem (Nizozemska) z dne 27. oktobra
2004 v zadevi N proti Inspecteur van de Belastingdienst
Oost/Kantoor Almelo**

(Zadeva C-470/04)

(2005/C 31/11)

(Jezik postopka: nizozemščina)

Gerechtshof Arnhem je s sklepom z dne 27. oktobra 2004 v zadevi N proti Inspecteur van de Belastingdienst Oost/Kantoor Almelo, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 2. novembra 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Gerechtshof Arnhem predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

1.1.1 Ali se lahko prebivalec države članice, ki odjavi stalno prebivališče v tej državi članici, da bi se lahko stalno naselil v drugi državi članici, v postopku zoper državo, iz katere se je izselil, sklicuje na člen 18 ES samo zato, ker obdavčitev, določena zaradi njegove izselitve, predstavlja ali bi lahko predstavljala oviro za izselitev?

1.1.2 Če je odgovor na vprašanje 1.1.1 negativen, ali se lahko prebivalec države članice, ki odjavi stalno prebivališče v tej državi članici, da bi se lahko stalno naselil v drugi državi članici, v postopku zoper državo, iz katere se je izselil, sklicuje na uporabo člena 43 ES, če ni takoj očitno, oziroma verjetno, da bo v tej drugi državi članici izvrševal pridobitno dejavnost v smislu tega člena? Ali je

za odgovor na to vprašanje bistveno, da se bo ta dejavnost izvrševala v krajšem časovnem obdobju? V primeru pritrdilnega odgovora, za koliko časa se lahko določi to časovno obdobje?

1.1.3 Če je odgovor na vprašanje 1.1.1 ali na vprašanje 1.1.2 pritrdilen, ali člen 18 ES oziroma 43 ES nasprotuje zadevnemu nizozemskemu predpisu, na podlagi katerega se odmera davka od dohodka/prispevka za socialno varnost, zaradi fiktivne realizacije dobička iz udeležbe, izvede le zato, ker se šteje, da je prebivalec Nizozemske, čigar davčna obveznost na nacionalnem ozemlju preneha, ker je svoje stalno prebivališče prenesel v drugo državo članico, svoje deleže iz udeležbe odtujil?

1.1.4 Če je odgovor na vprašanje 1.1.3 pritrdilen zato, ker mora biti za odobritev odloga plačila dolgovanega davka zagotovljena varščina: ali je lahko obstoječa ovira odpravljena, z učinkom za nazaj, če se plača ponujena varščina? Ali je za odgovor na to vprašanje tudi bistveno, ali je varščina plačana na podlagi zakonskega ali pa upravnega predpisa, izdanega v okviru predpisov o izvajanju? Ali je za odgovor na to vprašanje tudi bistveno, da je bilo za eventualno škodo, nastalo zaradi pologa varščine, ponujeno nadomestilo?

1.1.5 Če je odgovor na vprašanje 1.1.3 pritrdilen in odgovor na prvo zastavljeno vprašanje v 1.1.4 negativen, ali je nastala ovira lahko upravičena?

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 16. novembra 2004

(Zadeva C-477/04)

(2005/C 31/12)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Chiara Cattabriga in Barry Doherty, zastopnika, je dne 16. novembra 2004 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2002/11/ES⁽¹⁾ z dne 14. februarja 2002 o spremembi Direktive 68/193/EGS⁽²⁾ o trženju materiala za vegetativno razmnoževanje trte in o razveljavitvi Direktive 74/649/EGS (UL L 53, 23.2.2002, str. 20), oziroma s tem, da o sprejetju navedenih predpisov ni obvestila Komisije, i izpolnila obveznosti iz člena 3 te direktive;
- Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok, določen za uskladitev s to direktivo, je potekel dne 3. februarja 2003.

⁽¹⁾ UL L 53, 23.2.2002, str. 20.

⁽²⁾ UL L 93, 17.4.1968, str. 15.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 16. novembra 2004

(Zadeva C-478/04)

(2005/C 31/13)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Minas Konstantinidis in Giuseppe Bambara, zastopnika, je dne 16. novembra 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Italijanska republika:
 - a) s tem, da ni sprejela ukrepov, potrebnih za zagotovitev odstranjevanja in predelave nevarnih odpadkov, zbranih na odlagališču Cà di Capri (Verona), ki ne ogroža zdravja ljudi in pri čemer niso uporabljeni postopki ali metode, ki bi lahko škodile okolju;
 - b) s tem, da ni sprejela ukrepov, potrebnih za to, da imetnik nevarnih odpadkov, zbranih na navedenem odlagališču, te odpadke preda zasebnemu ali javnemu zbiralcu odpadkov ali podjetju, ki opravlja dejavnosti, navedene v Prilogah II A ali II B direktive, ali pa da sam

odstrani ali predela odpadke v skladu določbami Skupnosti;

- c) s tem, da ni sprejela ukrepov, potrebnih za to, da se v primeru tega odlagališča na mestu, kjer se odlagajo nevarni odpadki, ti odpadki evidentirajo in identificirajo in da se ne mešajo različne vrste nevarnih odpadkov ali nevarni odpadki z nenevarnimi;

ni izpolnila obveznosti iz členov 4 in 8 Direktive 75/442/EGS⁽¹⁾ o odpadkih, kot je bila spremenjena z Direktivo 91/156/EGS⁽²⁾ in iz člena 2(1) in (2) Direktive 91/689/EGS o nevarnih odpadkih;

— Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Komisija navaja, da kot izhaja iz tožbenih razlogov, navedenih v njenih tožbenih zahtevkih, Italijanska republika v primeru odlagališča Cà di Capri (Verona) ni izpolnila obveznosti iz Direktive 75/442/EGS, kot je bila spremenjena z Direktivo 91/156/ES, in iz Direktive 91/689/EGS.

⁽¹⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 39.

⁽²⁾ UL L 78, 26.3.1991, str. 32.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Østre Landsret z dne 16. novembra 2004 v zadevi Laserdisken ApS proti Kulturministeriet

(Zadeva C-479/04)

(2005/C 31/14)

(Jezik postopka: dansščina)

Østre Landsret je s sklepom z dne 16. novembra 2004 v zadevi Laserdisken ApS proti Kulturministeriet, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 19. novembra 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Østre Landsret predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali je člen 4(2) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi neveljaven?